

[Rønholt]

Hr. Bjørn Poulsen tillagde mig ud fra en artikel, jeg har fået optaget i Jyllands-Posten i dag, nogle holdninger og synspunkter, han ikke selv kan finde belæg for i artiklen. Hr. Bjørn Poulsen kunne af artiklen udlede, at jeg går kraftigt ind for industrilandbrug.

Før vi fortsætter diskussionen om industrilandbrug, bør vi vel få en definition på et sådant. Er det 2-, 3-, 4-mandsbedrifter, vi her taler om, eller er det de socialistiske statslandbrug, som man kan finde i Østlandene? Jeg er nødt til at få bekræftet, hvad det er, jeg står for. Hr. Bjørn Poulsen ved det åbenbart bedre.

Når jeg taler for, at man skal kunne indrette sig på et landbrug af en størrelse, som svarer til 2, 3, 4 mands beskæftigelse, er det ud fra den kendsgerning, at det er den størrelse, der giver den bedste økonomi. Men den giver samtidig de bedste sociale vilkår. Jeg tænker på arbejdstidslængde, weekend, feriemuligheder og den sociale trykthed, der følger med, når man er flere om arbejdet.

Om man så indretter sig i andelslandbrug eller i gruppelandbrug, må stå udøverne frit, blot ikke én gruppe favoriseres.

Hr. Bjørn Westh kobledede jordareal og animalsk produktion sammen. Ja, sådan var det engang, men ikke mere. Det er ligeledes bekræftet i Bernsteinrapporten, at det ikke er de mindste landbrug, der har sværest ved at opfylde harmonibestemmelserne, men derimod flermandsbedrifterne.

Jeg er glad for hr. Bjørn Wesths bemærkninger om, at alle ejendomsstørrelser skal kunne findes i landskabet. Det er jeg helt enig i. Fremtidens landbrug vil være præget af varierende ejendomsstørrelser med varierende produktionsmønstre. Men skal forarbejdningsevnesikkerheden sikres råvarer, skal landbrugsloven liberaliseres væsentligt, ellers får Danmark ikke gavn af medlemskabet af EF, og mange mennesker skal omskoles til andre erhverv.

Frem for alt – til hr. Bjørn Westh og hr. Bjørn Poulsen: Tillæg os ikke andre motiver end dem, vi selv fremfører!

I anden runde blev jeg citeret for at have beskæftiget mig indgående med sammenhængen mellem ejerformer og finansiering. Det er rigtigt, at jeg berørte det, men absolut ikke særlig indgående.

Hr. Bjørn Poulsen spørger: Hvem er det, der vil skyde kapital ind i et landbrugsaktiesel-

skab? Må jeg med det samme sige, at jeg ikke tror, at aktieselskabsformen alene redder dansk landbrug, men A/S-formen kræver som al anden form for finansiering egenkapital. Aktieselskabsformen kræver i visse sammenhænge supplerende sikkerhed, hvis egenkapitalen er for lille, men det kan undertiden, har jeg fantasi til at forestille mig, være nyttigt i et generationsskifte, og det kan være væsentligt i en større produktion.

En arbejdsplads i landbruget kræver i dag investeringer på op til 4-5 mio. kr., og hvis man skal have 70 pct.s belåning, kræver det altså op mod 1,5 mio. kr. i egenkapital pr. arbejdsplads. A/S-formen skal alene tilbydes for at ligestille landbrug med andre erhverv, men fantasien skal nok selv finde grænserne.

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet. (*Bjørn Westh begærer ordet*).

Men det var der ikke. Og man ved, at man skal bede om ordet. Værsgo, hr. Bjørn Westh.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg blev overrasket over, at forhandlingerne skulle afbrydes, for jeg stillede flere præcise spørgsmål til landbrugsministeren, og jeg går ud fra, at landbrugsministeren vil besvare spørgsmålene i folketingsalen.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det var en enkelt kort bemærkning til hr. Rønholt.

Jeg synes, det var meget rigtigt at tage udgangspunkt i den sociale situation, den familiemæssige situation for den enkelte landmand. Det er da helt rigtigt, at hvis man ikke er åben over for, at flere kan etablere et samarbejde, og man ikke definerer familiebruget således, at der kan være én beskæftiget, kan den enkelte landmand blive utrolig isoleret.

Den synsvinkel vil vi i Kristeligt Folkeparti lægge megen vægt på, nemlig at vi laver en sådan struktur og tilpasning, at man ikke isolerer den enkelte landmand. Man kan definere familiebruget så småt, at det faktisk bliver vanskeligt at bevare gejsten hos unge landmænd, f.eks.